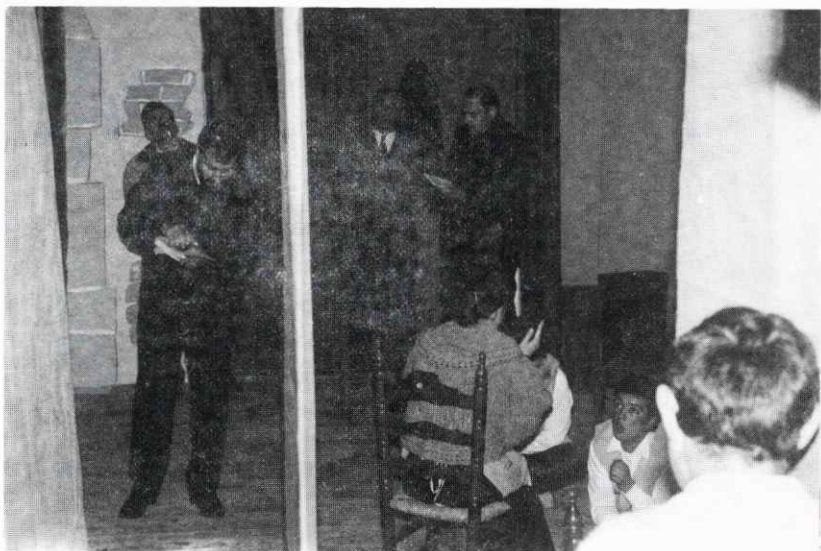

I com cada any, després dels Pastorets, la gent està engrescada a fer altres obres de teatre. Fem projectes i ens il·lusionem a continuar aquest viu caliu que es respira en acabar la representació de la diada de Reis. Però la dificultat de coordinar horaris, la tasca aclaparadora dels exàmens, les moltes ocupacions de cadascú i, tal volta, el retorn a la vida més tranquil·la i sedentària, fan que molts projectes morin.

Aquest any, però, no ha estat del tot així. Un grup de dotze persones —onze actors reconeguts a Sta. Eulàlia i un reconegut a la Creu Alta de Sabadell— han lluitat contra les moltes dificultats que suposa trobar un horari d'assaig factible per a tots i han començat a treballar una obra no gens fàcil de representar: «Dotze homes sense pietat». Una obra amb diàleg dens i amb moments forts d'acció i tensió que han de captivar a l'espectador ja des del mateix decorat: una sala on es troba reunit un Tribunal Popular que ha de donar sentència a un jove que ha assassinat el seu pare. Culpable o innocent?

Mentrestant, amb l'estiu han arribat les vacances i «els dotze» han decidit prendre's un temps de descans. Però tornaran i reprendran els assaigs a partir del 2 de setembre. L'esperança de poder representar l'obra no descansa en els seus càlculs de probabilitat. La seva esperança es recolza en l'esforç gratuït que saben que cada un d'ells farà en acabar la seva feina de cada dia i, potser cansat i fins algun vespre a contracor, es presentarà «més o menys a l'hora de sempre» a l'escenari. Començarà o s'afegirà a l'assaig, tant se val. Però cada un «dels dotze» sap que d'ell depèn que per la Festa de Sta. Eulàlia s'aixequi el teló i comenci, davant d'un Casal ple d'espectadors, la representació de «Dotze homes sense pietat».

Apuntadors i tramoies en plena atenció.